

A blue-toned photograph of a railway track receding into the distance. The tracks are flanked by gravel and cross-ties. In the upper right corner, there is a large, stylized number '5'.

5

DANSK
LOKOMOTIV
TIDENDE

DANSK LOKOMOTIV TIDENDE

10. MAJ 1979 - 79 ÅRGANG

5

Indhold:

Aktuelle problemer	2
Enig arbejderbevægelse skabte løsningen	3
Bristede forhåbninger	5
British Railways åbner kontor i Danmark	5
Lønoversigt 1. april 1979	6
Samarbejde eller det modsatte	7
Solen driver bom, blink og klokke	8
Udlandet i glimt	9
Det arbejdende menneske	10
Erindring om et første maj-møde	13
Fra medlemskredsen - Kapitulationspolitik	14
Personalialia	15
Skovtur i Lanternen	15
DSB køber nye dieselelektriske lokomotiver	16

Redaktører:

K. B. Knudsen
(ansvarshavende)
G. A. Rasmussen

Redaktion og ekspedition:

Hellerupvej 44, Hellerup.
Telefon (01) 62 72 69.
Kontortid 9-16.
Lørdag lukket.

Frederiksberg Bogtrykkeri
Howitzvej 49.

Vi er endnu ikke kommet på afstand af overenskomstsituationen, idet der i paritetiske nævn arbejdes med fordeling af et beløb som svarer til 1¾ pct. af lønsummen, nemlig 1 pct. fra 1. april 1979 og ¾ pct. fra 1. april 1980.

Imidlertid er der andre lige så væsentlige - eller mere - problemer som trænger sig på. Der er vore arbejdstidsregler, tilvejebringelse af en større reservestyrke og fremtidens behov for stationering af lokomotivpersonale ved de enkelte maskindepoter.

Inden udgangen af denne måned påregner vi noget konkret af de forhandlinger om arbejdstiden som påbegyndtes i efteråret 1978. Der er tale om to områder, det generelle der kun kan aftales over CO I og de specielle som DLF hidtil har aftalt med styrelsen; men disse sidste har stor betydning for os. Det er meget afgørende at få tilvejebragt ændringer der tager hensyn til lokomotivpersonalets omskiftelige, enerverende og ansvarsfyldte tjeneste. Overenskomstforhandlingerne har ikke tilgodeset skifteholdsarbejde. Vort forslag til LO gik på en 32 timers uge, medens CO I's forslag var på 35 timer. Reservestyrelsens størrelse påvirker i højeste grad anvendelsen af lokomotivpersonalet og således benyttelsen af arbejdstidsreglerne - specielt frihedsbestemmelserne. I den henseende oparbejdes med mellemrum nogle pukler. Og afviklingen af sådanne skal foretages med erstatningsfrihed, idet vi ikke generelt kan godtage erstatning ved betaling af et eller andet beløb. Tjenestens karakter er sådan, at vi må fastholde princippet om erstatningsfrihed. Det har givet hovedpine for tjenestefordelerne, fordi personalestyrken ikke har en tilstrækkelig margin til imødegåelse af de aktuelle forhold.

Der er nedsat en arbejdsgruppe som skal fremkomme med forslag til en reservestyrke, ikke blot af hensyn til foran nævnte, men også i hensynet til køreplanens afvikling. Det sidste tror vi har sat skub i foretagendet, med trafiksituationen i vinter i frisk erindring. Da var der en følelig mangel på reserver til at opretholde toggangen. Lad være, at forholdene var særdeles ekstraordinære, men vi oplever alligevel aflysning af tog under mindre vanskelige forhold. Forslag om en fleksibel styrke, som anvendes ved andet arbejde i trafiksvage perioder, er under overvejelse, men tilsyneladende er der store praktiske vanskeligheder med en sådan ordnings gennemførelse. Spørgsmålet er imidlertid, om ikke prioriteringen af køreplanens afvikling i

(fortsættes side 16)

Enig arbejderbevægelse skabte løsningen

Af H. Larsen Bjerre

Når den økonomiske situation pålægger os at vise tilbageholdenhed overalt, må man nok sige, at vi har fundet en løsning, som er socialt forsvarlig og som først og fremmest sigter på de lavtlønnede grupper og på de skævheder, der økonomisk og socialt kan opstå på arbejdsmarkedet, siger Socialdemokratiets formand, *Anker Jørgensen* om lovgivningen for arbejdsmarkedets forhold i de kommende to år.

– Ud fra dette synspunkt er jeg tilfreds. Jeg er også tilfreds, fordi vi i virkeligheden har lavet en betydningsfuld reform. Vi har lavet en udvidelse af ferieordningen. Det betyder, at danske arbejdere fra 1981 har fem ugers ferie. Det er nu ikke så ringe endda. Og derved har vi fået et evigt langvarigt gode, som når alt kommer til alt, i virkeligheden er bedre end de to dyrtidsportioner, som var indefrosset og som mange måske havde indstillet sig på at få – men ikke fik. Nu får man dem på en positiv og en varig facon.

– Når det gælder selve den økonomiske situation, nytter det ikke at bilde nogen ind, at overenskomstsituationen løser vores økonomiske problemer. Det eneste man kan sige er, at den løsning, som vi har fundet frem til, ikke gør de økonomiske problemer værre. Det betyder, at vi også i de kommende par år eller så, får vanskeligheder sådan som man desværre også har det i andre lande – men løsningen her er et bidrag til ikke at forværre situationen. Hvis den samtidig medfører fred på arbejdsmarkedet i de to år, så synes jeg, at det er noget positivt.

– Jeg forstår godt, at tjenestemandsgupperne kan nære nogen utilfredshed, men jeg beder dem om at forstå, at de trods alt har et stabilt arbejde. Men det er rigtigt, at en stor del af dem har en større eller

mindre reallønstilbagegang. Det prøver vi at reparere på ved nu at sætte beløb af til en bedre taktregulering. Jeg synes derfor ikke, at de kommende to år ser så truende ud, som nogle prøver at fortælle os, at de gør. Vi skal naturligvis sigte efter, at der heller ikke i disse samfundsgrupper bliver tale om uhenigtsmæssige udligninger. Jeg tror også, at det kan undgås med det, der nu er lavet.

Den genskabte enighed

– Den genskabte enighed mellem den politiske og faglige bevægelse må vel også tillægges stor betydning?

– Ubetinget, ja. Jeg har nogle gange i den seneste tid sagt, at vi står i en situation, som, hvis vi får en konfrontation internt mellem fagbevægelsen og Socialdemokratiet, er det »dødens pølse«. Det er ikke acceptabelt. Det er nedbrydende.

– Og fik vi en situation, hvor regeringen sprængtes, havde det betydning politisk ustabilitet og endnu større usikkerhed og endnu flere muligheder for, at yderfronterne i dansk politik ville komme til at indtage deres plads og så ville konfrontationerne i befolkningen blive voldsommere. Derfor skulle det umulige gøres – at finde løsningen, der både var acceptabel for fagbevægelsen og acceptabel for regeringen som helhed – også for Venstre. Og det er lykkedes.

– Jeg synes, at det er en stor lykke, at vi har afværget nogle meget omfattende og truende konflikter. Man skal huske, at Dansk Arbejdsgiverforening havde varslet en konflikt for 250.000 lønmodtagere. Det er simpelthen den største lock-out Dansk Arbejdsgiverforening nogen sinde har varslet. Vi skal vist helt tilbage til 1899 eller sådan no-

get, for blot at finde noget lignende.

– Det blev fulgt op af strejkevarsler fra de forskellige forbund og LO, sådan som reglerne nu engang er. Og man skal også huske, at man ikke blot fremsendte disse varsler – men der udtaltes direkte fra Dansk Arbejdsgiverforening, at den eneste måde at klare problemerne på, det var at skabe konflikten. Med disse udtalelser i erindringen siger jeg, at det var godt, at vi fik afværget konflikten.

Regeringen på hård prøve

– Er regeringen nu blevet hærdet til at klare nye opgaver?

– Det er givet, at dette at skulle klare en situation for arbejdsmarkedet med en regering, der består af Socialdemokratiet og Venstre, er en ikke særligtaknemmelig opgave, vi tog på os. Jeg synes, at begge partier over for hinanden kan påskønne, at vi begge ikke alene har gjortet forsøg på at finde en løsning – men også fandt den. Hvad det indebærer for fremtiden, kan jeg ikke sige. Men det er altid rart, når man overvinder en vanskelighed, så kan man vel også finde løsninger på de nærmeste problemer, man møder. Vi må altid huske, at regeringen består af to partier med forskellige udgangspunkter. Men det skal også huskes af vore medlemmer: Havde vi ikke denne regering, hvad havde vi så? Og det kan godt være stort spørgsmålstejn. Der er ikke rigtig noget alternativ. I alle tilfælde kun dårligere. Derfor må jeg sige, at jeg håber, at samarbejdet kan fortsætte i regeringen, så vi kan tage de mange udfordringer op, som den økonomiske krise nu engang vil stille os. Jeg håber da også, at vi kan finde frem til reformer, der har et lidt større perspektiv end dagen og vejen.

fortsættes side 4

Også erhvervslivet bør forstå nødvendigheden

– På hovedbestyrelsesmødet gav Thomas Nielsen udtryk for, at fagbevægelsen kunne acceptere, hvad der var sket. Det må jo også være tilfredsstillende for dig som regeringens leder.

– Ja, helt afgjort. Jeg håber også, at der ude i erhvervslivet vil være forståelse for tingene. Også her vil jeg sige: Hvad skulle vi have sat i stedet? Hvis ikke lige bestemt denne løsning var fundet, så kender jeg ikke nogen, der havde en anden og

bedre løsning. Ville man ødelægge dyrtidsreguleringen? Det er der vel ingen, der tør lægge navn til. Vil man nægte, at de lavtlønnede skulle have lidt? Ville man nægte at stille et relativt beskedent beløb til rådighed for en aftale mellem LO og arbejdsgiverne til fordeling næste år til de lavtlønnede grupper? Ville man stryge noget af det? Ville man i stedet for at ombytte to dyrtidsportioner med ferie have portionerne udbetalt med fare for stigende inflation?

– Der er ingen bedre løsning, end den vi har fundet, og alle dem der

nu råber op – også i erhvervslivet – dem må jeg sige til, at de forstår ikke spor af det hele, hvis ikke de kan se, at dette er på det givne grundlag den bedste løsning.

– Må jeg sige til sidst, at jeg håber, at det vi nu har lavet og som vi har fået accepteret af fagbevægelsen, gerne skulle inspirere til at forstærke det gode samarbejde, vi har overalt i landet mellem vort parti og fagbevægelsen. Vi ved jo godt, at der har været nogle spændinger i toppen – men jeg vil være glad hvis vi nu kan finde melodien igen.

Time- og dagpenge

Som følge af stigningen i reguleringspristallet for januar 1979 til 135,4 er satserne i aftale af 20. april 1978 mellem finansministeren og Statstjenestemændenes Centralorganisation I, Statstjenestemændenes Centralorganisation II, Akademikernes Centralorganisation (tjenestemandsudvalget) og Lærernes Centralorganisation om godtgørelse af merudgifter ved tjensterejser i Danmark (bortset fra Grønland) og på Færøerne pr. 1. april 1979 beregnet til følgende beløb:

	Dagpenge jfr. § 5, stk. 1 kr.	Tillæg for 1.-4. dag samme sted jfr. § 5, stk. 2 kr.	Timepenge rådet og jfr. § 5, stk. 3 kr.	Hoteldispositionsbeløb		Fast godt- gørelse for jfr. § 10 kr.
				Hoved- stadsom- land Færøerne jfr. § 9 kr.	Øvrige natophold kr.	
I. Under tjensterejser samt for de første 28 dages fravær under udstationering:						
Gruppe A	103,50	3,75	4,70	206,00	152,00	73,00
Gruppe B	88,25	3,75	4,00	177,00	131,00	73,00
II. Fra og med den 29. dags fravær under udstationering:						
Gruppe A	69,00	–	3,15	137,00	101,00	48,50
Gruppe B	58,85	–	2,65	118,00	87,00	48,50

III. Den i aftalens § 6 angivne godtgørelse udgør indtil 15,90 kr.

IV. I tilfælde, hvor tjenstemanden vederlagsfrit får fuld eller delvis kost (jfr. § 4), udgør fradraget:

	Morgenmad kr.	Frokost kr.	Middag kr.	Fuld kost kr.
I. Hvor tjenstemanden oppebærer dagpenge med tillæg for 1.-4. dag samme sted:				
Gruppe A	16,10	32,20	32,20	80,45
Gruppe B	13,80	27,60	27,60	69,00
2. Hvor tjenstemanden alene oppebærer dagpenge eller timepenge:				
Gruppe A	15,55	31,05	31,05	77,65
Gruppe B	13,25	26,50	26,50	66,20
3. Fra og med den 29. dag under udstationering:				
Gruppe A	10,35	20,70	20,70	51,75
Gruppe B	8,85	17,65	17,65	44,15

Bristede forhåbninger

CO-information

Den 1. december 1978 udvekslede centralorganisationerne – efter samordning i Tjenestemændenes Fællesudvalg – og finansministeren de krav, som man hver især havde til fornyelsen af lønftaler m.v. pr. 1. april 1979.

I såvel CO I som i CO II havde der i månederne forud været udfoldet en livlig aktivitet med henblik på at opstille rimelige og realistiske krav. De tilsluttede organisationer var selvfølgelig inddraget i denne proces, hvilket betød, at medlemskredsen i de 2 centralorganisationer havde indflydelse på de krav, der skulle fremsættes.

Disse forhold medførte naturligvis en forventning i medlemskredsen om, at der på dette grundlag kunne indgås nye lønftaler m.v. med et indhold, som kunne accepteres.

Disse forhåbninger bristede!

Det første forhandlingsmøde mellem finansministeren og centralorganisationerne afholdtes den 11. december 1978. Det niende og sidste møde afholdtes søndag den 20. marts 1979. Ind imellem havde der yderligere været afholdt et antal forhandlingsmøder med lønnings- og pensionsdepartementet. Man kan derfor ikke hævde, at forhandlerne ikke har »passet deres arbejde«. Mødehyppigheden har været ret så høj, men dette var altså ikke nok.

Hvad var det da, der gik galt?

Svaret kan synes enkelt. Alligevel er det ikke så enkelt at besvare, men set fra CO I's og CO II's side er det første og mest iøjnefaldende punkt den manglende politiske vilje i først og fremmest regeringen, men også i folketinget.

Centralorganisationernes højst prioriterede krav var udmøntningen af taktreguleringens forhandlingsdel – det der i folkemunde omtales som efterslæbet.

Efterslæbets størrelse har nok været genstand for diskussion, da man ved udregningen af det kan tage forskellige udgangspunkter, men uanset hvilket udgangspunkt, der har været anvendt, har det ligget helt klart og erkendt – også af finansministeren – at alle tjenestemænd fra skalatrin I til 53 har været udsat for et reallønsfald, og at efterslæbskravet derfor ikke blot er opstået som en fiks idé hos nogle organisationsledere.

Vor påstand er derfor, at grunden til, at det gik, som det gjorde, er, at der ikke fandtes politisk mod eller vilje til at forklare udadtil, at dels måtte der ske tiltag, som hindrer fortsat forskellig lønudvikling, og dels måtte der ske en imødekomme af offentligt ansattes efterslæbskrav, da det ikke er rimeligt, at omkostningerne ved den økonomiske krise skal være fordelt stærkt forskelligt på de enkelte lønmodtagergrupper. Men mødet var ikke til stede hos finansministeren, der tydeligvis – kan man se bagefter – på forhånd havde lagt sig på den for ham sikre og politisk risikofri linie, at de offentligt ansatte, og heriblandt tjenestemændene, skulle have den samme behandling som det private arbejdsmarked uanset det forudgående skæve forløb.

Nu er der lovgivet, men vi er langt fra færdige endda!

En af lovens bestemmelser fastsætter, at der skal oprettes tre paritetiske nævn, der skal fordele 1% pr. 1. april 1979 og ¾% pr. 1. april 1980. I det oprindelige lovforslag var indeholdt, at der skulle ned sættes et fælles nævn for hele det offentlige område i modstrid med tjenestemandens lovens bestemmelser. Efter en stormfuld behandling i lønningsrådet og efter en henvendelse til finansministeren fra TFU's

formand lykkedes det dog at få afgrænset TFU-området i et nævn for sig.

Aftaleforhandlingerne har denne gang været omgærdet af megen dramatik med afholdelse af fagligt møde og demonstration – noget ganske uvant for CO I's og CO II's medlemmer. Vi må nu analysere situationen med henblik på, hvilken lære centralorganisationerne må drage af aftaleforhandlingernes forløb.

British Railways har åbnet kontor i Danmark

British Railways, det store engelske jernbaneselskab, har åbnet et skandinavisk kontor i København med foreløbig bopæl i Det britiske Turistkontors lokaler.

Åbningen skete ved en lille reception, hvor den britiske ambassadør i Danmark miss A.M. Warburton, formanden for det britiske turistkontor Sir Henry Marking og R.B. Reid fra British Railways' bestyrelse holdt taler og ønskede gensidigt tillykke med det ny kontor.

Kontoret får en englænder David Bullard som leder, og den væsentligste opgave bliver at være kontaktpunkt mellem den skandinaviske rejsebranche og bureauerne.

Samtidig indviede turistkontoret et nyt selvbetjeningsinformationssystem, så folk selv kan gå og rode blandt de mere end 200 forskellige brochurer om England og ferie i Storbritannien. Og der er behov for dette. I 1966 tog 49.000 danskere på ferie i England. I dag er det årlige tal ca. 260.000.

Oversigt 1: Skalatrín 1–39, 1. april 1979 (midlertidig)

Skala-trin	Grund-sats	A.P. tillæg	Stedtillæg m.v. efter sats								S.P. tillæg	Taktreguleringsstillæg efter sats								Dyrtids-tillæg
			VI	V	IV	III	II	I	0	VI		V	IV	III	II	I	0			
1	39.012,00	5.384,00	6.437,00	5.462,00	4.486,00	3.511,00	2.536,00	1.560,00	585,00	1.170,36	3.900,26	3.827,13	3.753,93	3.680,81	3.607,68	3.534,48	3.461,36	11.232,00		
2	40.085,00	5.384,00	6.614,00	5.612,00	4.610,00	3.608,00	2.606,00	1.603,00	601,00	1.202,55	3.996,42	3.921,27	3.846,12	3.770,97	3.695,82	3.620,60	3.545,45	11.232,00		
3	41.187,00	5.384,00	6.796,00	5.766,00	4.737,00	3.707,00	2.677,00	1.647,00	618,00	1.235,61	4.095,20	4.017,95	3.940,78	3.865,53	3.786,28	3.709,03	3.631,85	11.232,00		
4	42.320,00	5.384,00	6.983,00	5.925,00	4.867,00	3.809,00	2.751,00	1.693,00	635,00	1.269,60	4.196,75	4.117,40	4.038,05	3.958,70	3.879,35	3.800,00	3.720,65	11.232,00		
5	43.484,00	5.384,00	7.175,00	6.088,00	5.001,00	3.914,00	2.826,00	1.739,00	652,00	1.304,52	4.301,07	4.219,54	4.138,02	4.056,49	3.974,89	3.893,37	3.811,84	11.232,00		
6	44.679,00	5.384,00	7.372,00	6.255,00	5.138,00	4.021,00	2.904,00	1.787,00	670,00	1.340,37	4.408,16	4.324,38	4.240,61	4.156,83	4.073,06	3.989,28	3.905,51	11.232,00		
7	45.908,00	5.384,00	7.575,00	6.427,00	5.279,00	4.132,00	2.984,00	1.836,00	689,00	1.377,24	4.518,32	4.432,22	4.346,12	4.260,10	4.174,00	4.087,90	4.001,87	11.232,00		
8	47.171,00	5.384,00	7.783,00	6.604,00	5.425,00	4.245,00	3.066,00	1.887,00	708,00	1.415,13	4.631,49	4.543,06	4.454,64	4.366,14	4.277,71	4.189,29	4.100,86	11.232,00		
9	48.468,00	5.384,00	7.997,00	6.786,00	5.574,00	4.362,00	3.150,00	1.939,00	727,00	1.454,04	4.747,73	4.656,91	4.566,01	4.475,11	4.384,21	4.293,38	4.202,48	11.232,00		
10	49.801,00	5.384,00	8.217,00	6.972,00	5.727,00	4.482,00	3.237,00	1.992,00	747,00	1.494,03	4.867,21	4.773,83	4.680,46	4.587,08	4.493,71	4.400,33	4.306,96	11.232,00		
11	51.170,00	5.384,00	8.443,00	7.164,00	5.885,00	4.605,00	3.326,00	2.047,00	768,00	1.535,10	4.989,91	4.893,99	4.798,06	4.702,06	4.606,14	4.510,21	4.414,29	11.232,00		
12	52.577,00	5.384,00	8.675,00	7.361,00	6.046,00	4.732,00	3.418,00	2.103,00	789,00	1.577,31	5.116,00	5.017,45	4.918,83	4.820,28	4.721,73	4.623,10	4.524,55	11.232,00		
13	54.023,00	5.384,00	8.914,00	7.563,00	6.213,00	4.862,00	3.511,00	2.161,00	810,00	1.620,69	5.245,63	5.144,31	5.043,06	4.941,73	4.840,41	4.739,16	4.637,83	11.232,00		
14	55.509,00	5.384,00	9.159,00	7.771,00	6.384,00	4.996,00	3.608,00	2.220,00	833,00	1.665,27	5.378,80	5.274,70	5.170,68	5.066,58	4.962,48	4.858,38	4.754,35	11.232,00		
15	57.035,00	5.384,00	9.411,00	7.985,00	6.559,00	5.133,00	3.707,00	2.281,00	856,00	1.711,05	5.515,58	5.408,63	5.301,68	5.194,73	5.087,78	4.980,83	4.873,96	11.232,00		
16	58.604,00	5.384,00	9.670,00	8.205,00	6.739,00	5.274,00	3.809,00	2.344,00	879,00	1.758,12	5.656,21	5.546,34	5.436,39	5.326,51	5.216,64	5.106,76	4.996,89	11.232,00		
17	60.215,00	5.384,00	9.935,00	8.430,00	6.925,00	5.419,00	3.914,00	2.409,00	903,00	1.806,45	5.800,54	5.687,66	5.574,79	5.461,84	5.348,96	5.235,14	5.123,14	11.232,00		
18	61.871,00	5.384,00	10.209,00	8.662,00	7.115,00	5.568,00	4.022,00	2.475,00	928,00	1.856,13	5.949,01	5.832,99	5.716,96	5.600,94	5.484,99	5.368,96	5.252,94	11.232,00		
19	63.573,00	5.384,00	10.013,00	8.493,00	6.974,00	5.458,00	3.942,00	2.425,00	909,00	1.820,73	6.059,31	5.945,31	5.831,38	5.717,68	5.603,98	5.490,21	5.376,51	11.232,00		
20	65.321,00	5.384,00	9.798,00	8.309,00	6.820,00	5.337,00	3.854,00	2.371,00	888,00	1.781,96	6.171,38	6.059,70	5.948,03	5.836,80	5.725,58	5.614,35	5.503,13	11.232,00		
21	67.117,00	5.384,00	9.564,00	8.108,00	6.651,00	5.205,00	3.759,00	2.312,00	866,00	1.739,67	6.285,36	6.176,16	6.066,88	5.958,43	5.849,98	5.741,46	5.633,01	11.232,00		
22	68.963,00	5.384,00	9.310,00	7.899,00	6.469,00	5.062,00	3.655,00	2.248,00	841,00	1.693,73	6.401,31	6.294,73	6.188,23	6.082,71	5.977,18	5.871,66	5.766,13	11.232,00		
23	70.860,00	5.384,00	9.035,00	7.653,00	6.271,00	4.907,00	3.543,00	2.179,00	815,00	1.643,95	6.519,23	6.415,58	6.311,93	6.209,63	6.107,33	6.005,03	5.902,73	11.232,00		
24	72.808,00	5.384,00	8.737,00	7.397,00	6.058,00	4.740,00	3.422,00	2.104,00	786,00	1.590,13	6.638,94	6.538,44	6.438,01	6.339,16	6.240,31	6.141,46	6.042,61	11.232,00		
25	74.810,00	5.384,00	8.416,00	7.122,00	5.828,00	4.560,00	3.292,00	2.024,00	756,00	1.532,11	6.760,66	6.663,61	6.566,56	6.471,46	6.376,36	6.281,26	6.186,16	11.232,00		
26	76.868,00	5.384,00	8.071,00	6.826,00	5.581,00	4.366,00	3.152,00	1.937,00	723,00	1.469,72	6.884,46	6.791,08	6.697,71	6.606,58	6.515,53	6.424,41	6.333,36	11.232,00		
27	78.982,00	5.384,00	7.701,00	6.508,00	5.315,00	4.158,00	3.001,00	1.844,00	687,00	1.402,72	7.010,23	6.920,76	6.831,28	6.744,51	6.657,73	6.570,96	6.484,18	11.232,00		
28	81.154,00	5.384,00	7.304,00	6.168,00	5.032,00	3.936,00	2.840,00	1.745,00	649,00	1.330,93	7.137,97	7.052,77	6.967,57	6.885,37	6.803,17	6.721,05	6.638,85	11.232,00		
29	83.385,00	5.384,00	6.879,00	5.804,00	4.728,00	3.698,00	2.668,00	1.639,00	609,00	1.254,11	7.267,66	7.187,04	7.106,34	7.029,09	6.951,84	6.874,66	6.797,41	11.232,00		
30	85.678,00	5.384,00	6.426,00	5.415,00	4.404,00	3.444,00	2.485,00	1.525,00	565,00	1.172,08	7.399,51	7.323,69	7.247,86	7.175,86	7.103,94	7.031,94	6.959,94	11.232,00		
31	88.035,00	5.384,00	5.942,00	5.000,00	4.058,00	3.174,00	2.289,00	1.404,00	519,00	1.084,59	7.533,42	7.462,77	7.392,12	7.325,82	7.259,45	7.193,07	7.126,70	11.232,00		
32	90.455,00	5.384,00	5.427,00	4.559,00	3.691,00	2.886,00	2.080,00	1.275,00	470,00	991,39	7.669,31	7.604,21	7.539,11	7.478,73	7.418,28	7.357,91	7.297,53	11.232,00		
33	92.943,00	5.384,00	4.880,00	4.089,00	3.299,00	2.579,00	1.859,00	1.139,00	418,00	892,25	7.807,45	7.748,12	7.688,87	7.634,87	7.580,87	7.526,87	7.472,80	11.232,00		
34	95.499,00	5.384,00	4.297,00	3.591,00	2.884,00	2.254,00	1.623,00	993,00	361,00	786,91	7.947,52	7.894,57	7.841,55	7.794,30	7.746,97	7.699,72	7.652,47	11.232,00		
35	98.125,00	5.384,00	3.680,00	3.062,00	2.443,00	1.909,00	1.374,00	839,00	304,00	675,10	8.089,81	8.043,46	7.997,04	7.956,99	7.916,86	7.876,74	7.836,61	11.232,00		
36	100.824,00	5.384,00	3.025,00	2.500,00	1.976,00	1.543,00	1.109,00	676,00	242,00	556,55	8.234,22	8.194,85	8.155,55	8.123,07	8.090,52	8.058,05	8.025,50	11.232,00		
37	103.598,00	5.384,00	2.331,00	1.906,00	1.481,00	1.155,00	839,00	502,00	176,00	430,96	8.380,65	8.348,78	8.316,90	8.292,45	8.268,00	8.243,48	8.219,03	11.232,00		
38	106.445,00	5.384,00	1.597,00	1.277,00	958,00	745,00	532,00	319,00	106,00	298,05	8.529,31	8.505,31	8.481,38	8.465,41	8.449,43	8.433,46	8.417,48	11.232,00		
39	109.372,00	5.384,00	820,00	612,00	405,00	312,00	219,00	126,00	33,00	157,50	8.680,02	8.664,42	8.648,89	8.641,92	8.634,94	8.627,97	8.620,99	11.232,00		

OVERSIGT 4: Specielle tillæg til lønnen 1. april 1979¹⁾ (midlertidig)

Gammelt grund-beløb	Nyt grund-beløb	Taktregulerings-tillæg ²⁾	Tall	
			årlig	mdt
600	5.340	400,50	5.740,50	478,38
900	8.010	600,75	8.610,75	717,57
1.000	8.900	667,50	9.567,50	797,30
1.200	10.680	801,00	11.481,00	956,75
1.500	13.350	1.001,25	14.351,25	1.195,94
1.800	16.020	1.201,50	17.221,50	1.435,13
1.900	16.910	1.268,25	18.178,25	1.514,86
2.100	18.700	1.402,50	20.102,50	1.675,21
2.400	21.350	1.601,25	22.951,25	1.912,61
2.700	24.025	1.801,88	25.826,88	2.152,24
3.000	26.700	2.002,50	28.702,50	2.391,88
3.300	29.350	2.201,25	31.551,25	2.629,28
3.600	32.050	2.403,75	34.453,75	2.871,15
4.200	37.400	2.805,00	40.205,00	3.350,42
4.500	40.100	3.007,50	43.107,50	3.592,30
4.800	42.700	3.202,50	45.902,50	3.825,21
5.100	45.400	3.405,00	48.805,00	4.067,09
5.400	48.100	3.607,50	51.707,50	4.308,96
6.000	53.400	4.005,00	57.405,00	4.783,75

OVERSIGT 6: Lønrammer og skalatrín: Statstjenestemænd

Løn-ramme	Lønrammen omfatter følgende skalatrín										Løn-ramme	Lønrammen omfatter følgende skalatrín							
	1	2	3	4	5	6	21	26	28	30		32	26	32	34	36	38		
1	1																		
2		6	7	8	9	10	11	22	27	29	31	33	35						
3		7	8	9	10	11	12	23	29	31	33	35							
4		8	9	10	11	12	13	24	30	32	34	36							
5		9	10	11	12	13	14	25	31	33	35	37							
6		11	12	13	14	15		26	32	34	36	38							
7		12	13	14	15	16		27	33										

Årston ialt efter sats							Månedston ialt efter sats							Skala- trin
VI	V	IV	III	II	I	0	VI	V	IV	III	II	I	0	
67.135,62	66.087,49	65.038,29	63.990,17	62.942,04	61.892,84	60.844,72	5.594,65	5.507,30	5.419,87	5.332,53	5.245,18	5.157,74	5.070,40	1
68.513,97	67.436,82	66.359,67	65.282,52	64.205,37	63.127,15	62.050,00	5.709,52	5.619,76	5.529,99	5.440,23	5.350,47	5.260,62	5.170,86	2
69.929,81	68.822,56	67.716,39	66.609,14	65.501,89	64.394,64	63.288,46	5.827,50	5.735,22	5.643,04	5.550,78	5.458,51	5.366,23	5.274,05	3
71.385,35	70.248,00	69.110,65	67.973,30	66.835,95	65.698,60	64.561,25	5.948,79	5.854,01	5.759,24	5.664,46	5.569,67	5.474,90	5.380,12	4
72.880,59	71.712,06	70.543,54	69.375,01	68.206,48	67.037,95	65.869,42	6.073,40	5.976,02	5.878,64	5.781,27	5.683,80	5.586,42	5.489,05	5
74.415,53	73.214,75	72.013,98	70.813,20	69.612,43	68.411,65	67.210,88	6.201,31	6.101,24	6.001,18	5.901,12	5.801,05	5.700,98	5.600,92	6
75.994,56	74.760,46	73.526,36	72.292,34	71.059,24	69.825,14	68.592,11	6.332,89	6.230,06	6.127,21	6.024,46	5.921,62	5.818,77	5.716,02	7
77.616,62	76.349,19	75.081,77	73.813,27	72.545,84	71.278,42	70.010,99	6.468,07	6.362,45	6.256,83	6.151,12	6.045,50	5.939,88	5.834,26	8
79.282,77	77.980,95	76.678,05	75.375,15	74.072,25	72.770,42	71.467,52	6.606,91	6.498,42	6.389,85	6.281,27	6.172,70	6.064,22	5.955,64	9
80.995,24	79.656,86	78.318,49	76.980,11	75.641,74	74.303,37	72.964,99	6.749,63	6.638,09	6.526,56	6.415,03	6.303,50	6.191,97	6.080,44	10
82.754,01	81.379,09	80.004,16	78.628,16	77.253,24	75.878,31	74.503,39	6.896,19	6.781,61	6.667,03	6.552,36	6.437,79	6.323,22	6.208,63	11
84.561,31	83.148,76	81.735,14	80.322,59	78.910,04	77.496,41	76.083,86	7.046,80	6.929,09	6.811,29	6.693,57	6.575,86	6.458,05	6.340,34	12
86.419,32	84.967,00	83.515,75	82.063,42	80.611,10	79.159,85	77.707,52	7.201,63	7.080,60	6.959,66	6.838,64	6.717,61	6.596,67	6.475,64	13
88.328,07	86.835,97	85.344,95	83.852,85	82.360,75	80.868,65	79.377,62	7.360,69	7.236,35	7.112,09	6.987,76	6.863,41	6.739,07	6.614,82	14
90.288,63	88.755,68	87.222,73	85.689,78	84.156,83	82.623,88	81.092,01	7.524,07	7.396,32	7.268,58	7.140,83	7.013,09	6.885,34	6.757,69	15
92.304,33	90.729,46	89.153,51	87.578,63	86.003,76	84.428,88	82.854,01	7.692,05	7.560,80	7.429,48	7.298,23	7.166,99	7.035,76	6.904,51	16
94.372,99	92.755,11	91.137,24	89.518,29	87.900,41	86.282,54	84.663,59	7.864,43	7.729,61	7.594,79	7.459,88	7.325,05	7.190,23	7.055,31	17
96.501,14	94.838,12	93.175,09	91.512,07	89.850,12	88.187,09	86.524,07	8.041,78	7.903,20	7.764,61	7.626,02	7.487,53	7.348,94	7.210,36	18
98.082,04	96.448,04	94.815,11	93.185,41	91.555,71	89.924,94	88.295,24	8.173,52	8.037,35	7.901,27	7.765,47	7.629,65	7.493,76	7.357,95	19
99.688,34	98.087,66	96.486,99	94.892,76	93.298,54	91.704,31	90.110,09	8.307,38	8.173,99	8.040,60	7.907,74	7.774,90	7.642,05	7.509,19	20
101.322,03	99.756,83	98.190,55	96.636,10	95.081,65	93.526,13	91.971,68	8.443,52	8.313,09	8.182,57	8.053,03	7.923,49	7.793,87	7.664,33	21
102.984,04	101.456,46	99.929,96	98.417,44	96.904,91	95.392,39	93.879,86	8.582,03	8.454,73	8.327,52	8.201,48	8.075,43	7.949,39	7.823,35	22
104.674,18	103.188,53	101.702,88	100.236,58	98.770,28	97.303,98	95.837,68	8.722,86	8.599,06	8.475,26	8.353,06	8.230,87	8.108,68	7.986,49	23
106.390,07	104.949,57	103.520,14	102.093,29	100.676,44	99.259,59	97.842,74	8.865,87	8.745,82	8.625,88	8.507,80	8.389,73	8.271,66	8.153,59	24
108.134,77	106.743,72	105.352,67	103.989,57	102.626,47	101.263,37	99.900,27	9.011,25	8.895,33	8.779,41	8.665,81	8.552,23	8.438,63	8.325,04	25
109.909,18	108.570,80	107.232,43	105.926,30	104.621,25	103.315,13	102.010,08	9.159,12	9.047,59	8.936,06	8.827,21	8.718,46	8.609,61	8.500,85	26
111.711,95	110.429,48	109.147,00	107.903,23	106.659,45	105.415,68	104.171,90	9.309,35	9.202,48	9.095,61	8.991,96	8.888,32	8.784,66	8.681,01	27
113.542,90	112.321,70	111.100,50	109.922,30	108.744,10	107.566,98	106.388,78	9.461,94	9.360,17	9.258,41	9.160,22	9.062,04	8.963,94	8.865,76	28
115.401,77	114.246,15	113.089,45	111.982,20	110.874,95	109.768,77	108.661,52	9.616,82	9.520,52	9.424,13	9.331,86	9.239,59	9.147,41	9.055,14	29
117.291,59	116.204,77	115.117,94	114.085,94	113.055,02	112.023,02	110.991,02	9.774,32	9.683,75	9.593,18	9.507,18	9.421,28	9.335,28	9.249,28	30
119.211,01	118.198,36	117.185,71	116.235,41	115.284,04	114.332,66	113.381,29	9.934,27	9.849,88	9.765,49	9.686,30	9.607,02	9.527,74	9.448,46	31
121.158,70	120.225,60	119.292,50	118.427,12	117.560,67	116.695,30	115.829,92	10.096,57	10.018,82	9.941,06	9.868,94	9.796,74	9.724,62	9.652,51	32
123.138,70	122.288,37	121.439,12	120.665,12	119.891,12	119.117,12	118.342,05	10.261,58	10.190,71	10.119,94	10.055,44	9.990,94	9.926,44	9.861,86	33
125.146,43	124.387,48	123.627,46	122.950,21	122.271,88	121.594,63	120.917,38	10.428,89	10.365,64	10.302,31	10.245,87	10.189,34	10.132,90	10.076,46	34
127.185,91	126.521,56	125.856,14	125.282,09	124.706,96	124.131,84	123.556,71	10.598,85	10.543,48	10.488,03	10.440,20	10.392,26	10.344,34	10.296,42	35
129.255,77	128.691,40	128.128,10	127.662,62	127.196,07	126.730,60	126.264,05	10.771,33	10.724,30	10.677,35	10.638,57	10.599,68	10.560,90	10.522,02	36
131.354,61	130.897,74	130.440,86	130.090,41	129.739,96	129.388,44	129.037,99	10.946,23	10.908,17	10.870,09	10.840,88	10.811,68	10.782,39	10.753,18	37
133.485,36	133.141,36	132.798,43	132.509,46	132.340,48	132.111,51	131.882,53	11.123,80	11.095,13	11.066,56	11.047,48	11.028,39	11.009,31	10.990,23	38
135.645,52	135.421,92	135.199,39	135.099,42	134.999,44	134.899,47	134.799,49	11.303,82	11.285,18	11.266,64	11.258,30	11.249,97	11.241,64	11.233,31	39

se
note
)

Note 1. Husk ny bestemmelse om GARANTIBETALING:
Mindstelevn = 31,40 kr./time - 65 312,00 kr./Årlig = 5 442,67 kr./mdt

Samarbejde eller det modsatte?

For år tilbage etableredes samarbejdsudvalg på basis af bestemmelse herom, som en pligtig og nyttig form hvorunder virksomhedens tarv, miljø og medarbejdernes indflydelse på egen arbejdssituation kunne udvikles.

På disse præmisser har vi hidtil medvirket udfrønsket om at styrke dette forum til fælles bedste.

På det sidste har vi konstateret, at der er ledere i DSB der ikke har forstået de intentioner, der er lagt i samarbejdsvirksomheden.

Til forklaring af foranstående skal jeg beskrive et handlingsforløb indenfor de sidste måneder.

I slutningen af 1978 konstaterede vi lokomotivfolk til vor store forundring, at der var sat håndværkere fra depotværkstedet ved mdt gb til at kontrollere lokomotivers udkørsel fra remise. Forundringen skyl-

des, at lokomotivers udkørsel fra mdt registreredes ved post L, ligesom undersøgelsen ikke var os meddelt gennem SU, og at vi mente håndværkere havde nok at gøre med at vedligeholde vore lokomotiver.

Forklaringen kom ved et møde i SU DVK, hvor man konstaterede, at forstyrrelsen i regulariteten i hovedsagen skyldtes egen utilstrækkelighed og ikke lokomotivpersonalets forsømmelser. Det skal dog retfærdighedsvis siges, at man manglede registrering af lokomotivers ofte for sene ankomst til mdt.

Det sidste vi har oplevet i den genre er, at kolleger har henvendt sig til mig om, hvorfor hane 2 på varmekedlerne er blevet plomberet, når der intet opslag har været herom.

Jeg foreslog en undersøgelse heraf og konstaterede, at en ingeniør i

maskinafdelingen og en værkmeister i DVK Gb havde iværksat denne.

På samarbejdsudvalgs møde i SU MD Kh rettede jeg en forespørgsel herom. MD Kh kendte intet hertil, hvorfor jeg måtte uddybe spørgsmålet med, at det var vor opfattelse at denne tys-tys plombering skulle konstatere at lokomotivpersonalet ikke afsluttede varmekedlen forskriftsmæssigt, og dermed kunne lastes for de mange varmekeddelnedbrud.

MOs kommentar hertil var, at fremgangsmåden var uanstændig og heri er vi helt enige.

Det der står tilbage er, at vi føler os trådt over tærne 2 gange og vore overvejelser herefter går ud på at træde igen så det kan mærkes.

Regnar Mortensen
fm. gb. afd.

Solen driver bom, blink og klokke

E

lokoer, der får strøm udelukkende fra solkraftværker, har vi ikke – endnu. Men elektrificeringslovforslaget varsler om voksende betydning af udviklingen på hele el-fremstillingsområdet, dermed også den sikre, rene og uendelige solenergi.

Pionérlandet Frankrig, Rusland, USA har allerede solkraftværker. Det største er franskmændenes laboratorieanlæg i *Mont Louis*, Pyrenæerne – dets kurvede solfangspejl måler 45 m i diameter.

Men det er arabere, der først har taget solkraften i praktisk brug i jernbaneteknologien. De olierige araberes motivering? Solkraft var billigst at installere og at bruge på stedet!

Så på strækningen imellem Saudi Arabiens hovedby, *Riyadh*, og havnebyen, *Damman*, har saudierne installeret overskæringsudstyr som det viste på billedet.

Anlæggene består af bom, advarselklokke og -blinklys. Hver solcelle (på det høje »nodestativ« til venstre) producerer 0,4–0,5 V i direkte sollys. Strømmen (via batterier) får klokken til at lyde, rødt stoplys til at blinke og bommen til at gå ned/op, når tog skal passere. Udstyret er konstrueret af Westinghouse Air Brake Company, USA.

Pionérstaterne investerer imidlertid ikke de helt store summer i solkraftteknologisk udviklingsarbejde på nuværende stadium i Jordens energi»jagt«. En væsentlig grund til det er den anden miljøacceptable, uendelige energikilde – atomkraftens slutløsning, fusion (DLT, september 1978), som der til gengæld investeres milliarder af kroner i og støt gøres fremskridt med på laboratorieplan.

Det er dog lidt urimeligt af nogle solkraftfolk at beskyldte leverandø-

Første praktiske anvendelse af solenergi til jernbaner: På linjen Riyadh-Damman i olielandet, Saudi Arabien, har araberne valgt denne type soldrevne overskæringsanlæg (bom, blink, klokke), fordi de er billigere på stedet end anlæg til el fra oliefyrede kraftværker. Det høje »nodestativ« (til venstre) bærer de fotokemiske sollys-til-el-omdannende celler.

rer af vore hidtidige energistoffer – olie, kul, el – for direkte at modarbejde solkraftteknologiens udvikling.

Det burde nemlig være klart for enhver, at udsigten til uendelig energiforsyning både fra sol og fusion må kunne få leverandører af »de gamle« energistoffer til at tænke lidt febrilsk og måske gøre sære ting af og til! Her blot ét, karakteristisk eksempel:

USA's største el-selskab, Con Edison, indrykkede for nogen tid siden annoncer i dagblade, bl.a. det (Watergate-rapport) berømte *Washington Post*, hvori selskabet i temmelig ironisk form omtalte nogle af USA's mest kendte bruge-

re af solkraftapparatur både enkeltpersoner og kommunale myndigheder.

Kampagnens hovedtema var, at »solkraftteknologerne bedrager offentligheden til at tro på gratis, uendelig energi om få år«. En slags moderne, amerikansk version af »Kejserens nye klæder« efter selskabets mening.

Handlinger af den art har straks fået Amerikas meget energirealistiske præsident, *Jimmy Carter*, til at udtale, at regeringen ikke vil tillade, at store el-selskaber »fylder solen på gasflasker« eller på andre måder mopoliserer himlens sollys! Regeringens energieksperter følger udtalelsen op med erklæringen, at

dersom solkraftvidenskaben får tilstrækkelig pengemæssig støtte og i øvrigt får mulighed for at gennemføre sit udviklingsprogram, kan 50% af USA's totale energibehov dækkes af solkraft om 40 år.

Så Con Edison har – trods alt – en vis ret i, at det solkraftdækkede samfund ikke er umiddelbart »på trapperne«.

Kendsgerningen er – medens dette skrives – at over 30.000 private, amerikanske hjem nu opvarmes og ventileres med solkraftapparat. Disse anlæg er i USA blevet en industri, der nu årsomsætter for kr. 2.000 millioner – og salgskurven stiger mere og mere lodret.

Hovedparten af apparaturet sælges altså til dato på boligmarkedet – tagsolfang – men også kommunale myndigheder har investeret i anlæg f.eks. til opvarmning i svømmehaller. Det var netop en lokal myndighed, som Con Edison også truede med at afbryde strømleverancen til, fordi kommunen er begyndt at eksperimentere med solkraftværker. Statsindgrebet fjernede selskabets trussel – og demonstrerede dermed en effektiv side af det nye samfundsudviklings»filter«, teknologivurdering.

Private solkraft(tag)installationer driver hus-/vandopvarmnings- og luftfornylesanlæg i USA til forbrugernes næsten ublandede glæde – »næsten« fordi nok er energikilden, den gamle gas»ovn« i himmelrummet, gratis, men apparaturet, der omdanner sollys til brugbare volt er dyrt! Så dyrt, at det ikke er ualmindeligt i USA, at en villaejer investerer så meget i sit solkraftanlæg, at det vil tage 25-30 år at indtjene anlægsomkostningerne via sparede brændselsindkøb. Af samme grund har solkraftapparat i nye huse vist sig at gøre husene sværere at sælge.

Derfor er næstsidste skridt i solkraftindustriens fremmarch – dersom der med sidste skridt regnes fuld statslig opbakning af udviklingen med henblik på at solkraftdække halvdelen af USA's energiforbrug ca. år 2020 – at kunne fremstille billigt fotokemisk apparatur. Det er fotokemiskelektiske celler, der omdanner sollys til strøm. Disse celler er stadig for dyre at producere til, at solkraft kan blive virkeligt populær.

Dog er det ikke sandsynligt, at amerikanerne kan vente indførelse af skattefordele for dem, der vil købe solkraftanlæg i dag, siger regeringstalsmænd.

For Carters energi eksperter peger til stadighed på, at solen hver eneste dag med sit – gratis! – lys sender 15.000 gange mere energi til Jorden, end Jordens nuværende, totale energiforbrug. Hvorfor ikke udnytte det?

Så det er til at fatte, at olie-, kulmine- og el-værks»sheiker« kan være bekymrede over udsigten! Til arabernes ære bør måske tilføjes, at de ikke nøjes med at acceptere solkraftteknologi – som vist her på linjen Riyadh–Damman – de er også imellem investorerne i udvikling af billige, sollys-til-el-omdannende industriprodukter navnlig i USA.

Araberne motiverer denne tilsyneladende ulogiske interesse således: Vi vil gerne hjælpe til, at Jordens oliereserver holder så længe som muligt.

På baggrund af, at Saudi Arabiens olielejer er verdens største og længstrækkende, til lidt efter år 2050 (med forbehold rekordmæssigt for de nye, store fund i Mexico, der tyder på, at Mexico »vugger« på en oliesø, der får saudierne lejer til at ligne pytter), er det en tiltalende holdning. Eller er det arabisk, PR-orienteret sælgerkunst?

UDLANDET I —GLIMT

● VESTTYSKLAND's statsbaner (DB) kører med *meget* store underskud på årsregnskabet – underskuddet kunne komme op på DM 18.000 millioner i 1980. Blandt rationaliseringsforslag anslår ledelsen – teoretisk – at nedlæggelse af ca. halvdelen af DB's nuværende rutenet ville være nødvendigt, hvis regnskabet skulle bringes til at balancere.

Ca. den halvdel, regeringen ikke vil af med.

● LONDON's *Victoria*-linje – t-banens mest automatiserede – havde 10-års »fødselsdag« 7. marts. På dagen uddelte vice-formand for London Transport, *Ralph Bennett*, kager til morgenmyldretidsrejsende.

Idé til ny service for dem, der aldrig når at få morgenmad hjemme?

● KINA's hensigt at udvide og forbedre sine internationale forbindelser trafikalt og kulturelt vil sætte udlændinge på små intelligensprøver. For staten har også besluttet at indføre det kinesiske lydalfabet i alle navne. Eksempler: Et nyudviklet 5000 hk dieselloko har typebetegnelsen *Tungfunghung 4*, den lige udnævnte, ny jernbaneminister (efter *Tuan Chin-yi*) er *Kuo Wei-cheng* og blandt berømte stednavne nævnes *Peking*, der nu skal staves og udtales *Beijing*.

Nå, det kan ikke være sværere end Oehlenschlägersgade.

Det arbejdende menneske

af professor dr. med. Poul Bonnevie

i Dansk Arbejdes blad

Som hygiejniker og socialmediciner er man naturligvis miljø-orienteret, men man glemmer dog af den grund ikke, at de ydre omgivelser først bliver til et miljø i forbindelse med det, som de omgiver og påvirker: menneskene. Det er dem, der er »au milieu«, altså i midten, hvorfra det andet så ses som omgivelserne.

Og vore sundhedsmæssige krav til arbejdsmiljøer kan derfor kun opstilles ud fra dets vekselvirkninger med det arbejdende menneske. Det er dets reaktioner under arbejde, som er hovedsagen. Og disse reaktioner skyldes ikke blot, at mennesket befinder sig i et miljø, men måske navnlig, at det er i arbejde.

Menneskets arbejde fortjener mindst den samme interesse som omgivelsernes fysiske forhold. Det bestemmes af selve arbejdsprocesserne på så nær hånd, at mange slet ikke vil medregne dem blandt omgivelserne, og af hvordan mennesket herunder selv optræder som »arbejdsmaskine«.

I modsætning til de tekniske maskiner er den »menneskelige« jo en biologisk konstrueret, både sansende og handlende – ja, tænkende helhed. Dens ydelser afhænger af de anatomiske, fysiologiske og psykologiske betingelser, og den må passes og vedligeholdes mindst lige så godt, som de egentlige maskiner bliver det.

De psykiske sider af arbejdet blev der lejlighed til at få draget frem, da professor Eggert Petersen ud fra en disputats startede trivsel-forskningen på Mentalhygiejnisk Forskningsinstitut med støtte fra alle parter i erhvervslivet. Og de psykiske problemer er stadig langt mere omtalt end de biologiske sider af arbejdet. Arbejdspsykologien dyrkes nu ikke blot på universitets-

og højskoleplan, men så nært erhvervslivet som på Teknologisk Institut.

Ordet trivsel ses imidlertid sjældnere nu. Det angiver jo noget positivt, der skal fremmes, og man synes for tiden mere indstillet på det negative, som man kan kæmpe imod. Ordet vantrivsel blev ikke brugt, og så dukkede der et finere ord op, nemlig stress. Dettes oprindelige velafgrænsede, fysiske og biologiske indhold er blevet udvidet med alt det, der svarer til den mangelfulde trivsel.

Nu kan det biologiske, legemlige, og det psykologiske, sjælelige, som bekendt ikke helt adskilles og står desuden altid i en vis vekselvirkning. Trivsel betød oprindeligt noget legemligt, stress ligeså, men begge ord anvendes efterhånden navnlig om det sjælelige. At en svigtende psykisk trivselstilstand kan have biologiske følger, er der desværre mindre forståelse for, end at psykisk stress kan give biologiske udslag, de psykosomatiske klager over legemlige tilstande. Og derfor er ordet stress nu så populært. Men også stress er noget i personen selv og hans oplevelse af sin tilværelse, ganske som trivsel er det og ikke noget, man »er udsat for«.

Savn af stimulation

Stress er det aktuelle udtryk for en overbelastning, altså et misforhold mellem kravene udefra og de indre evner til at honorere disse. Men disse personens evner kræver som alle andre evner både en udvikling og en vedligeholdelse gennem belastninger. En indtrådt stresstilstand skyldes derfor ofte den forudgående mangel på belastninger, en deprivation. Misforholdet behøver således ikke at have sin egentlige årsag i de aktuelle ydre krav, men kan opstå efter en forud-

gående »berøvelse« eller savn af de stimulationer, der elles udvikler og vedligeholder individets forsvars- og modstandsevner, hans aktive adaptation for at opnå en passende tilstand, den såkaldte tilpasning.

Også ved trivsel og stress er det egentlig selve det arbejdende menneske i dets vekselvirkning med kravene fra arbejdet selv og det miljø, hvori det foregår, som vi må interessere os for, og ikke alle de mulige ydre trusler. Det drejer sig i første række om menneskets behov og muligheder for at udføre det arbejde, der kan give balance mellem krav og evner. Og dette gælder både arbejdsydelsens kvantitet og dens kvalitet, hvis man herved forstår præstationens legemlige, fysiologiske samspil med de fysiske krav og dens psykologiske samspil med de psykiske krav til arbejdsydelsen.

Ved såkaldte jobanalyser (arbejdsbeskrivelser) plejer man at opstille arbejdets krav til personen – jobkravene. Men også mennesket har sine krav til jobbet, og vi må se på både arbejdets og arbejdernes jobkrav. Menneskets psykologiske krav gælder engagement – udfordring og brug af evner og muligheder – tilfredsstillelse af medfødte behov eller tillærte forventninger, altså trivsel eller »arbejdsglæde«. Trangen til at have selvstændigt ansvar og dermed opnå bevidsthed om at være herre over sig selv og have »æren« for arbejdsydelsens resultat synes at være noget basalt for menneskeslægtens hele årmillioner lange udvikling. Dens opfyldelse er grundlaget for al selvtilid og -forventning. Hvilke fysiologiske krav har så mennesket til sine arbejdsydelser? Har mennesket også et fysiologisk arbejdsbehov, hvis opfyldelse er til »glæde« for kroppen og den legemlige sundhed?

Når det går ud over denne, skyldes det så et uopfyldt legemligt behov – eller drejer det sig altid om legemlige udslag af psykisk belastning og af manglende »arbejdsglæde«?

Mennesket som abens nøgne halvføtter har udviklet sin krop og sine legemlige funktioner under andre levekår end vor nuværende tilværelse. Selv om det ikke har efterladt skriftlige vidnesbyrd om sit liv fraset den sidste tusinddel af dette, kan vi slutte os til de »arbejdsydelser«, som efter vor viden om menneskets legemsbygning og legemsydelser i dag må være dem, hvortil vi er tilpassede. Ikke mindst kan vi se, hvilke arbejdskrav vi legemligt er dårligt indstillede på eller savner i vort nuværende liv.

Ubevidste påvirkninger

Det legemlige arbejde afhænger af legemets holdning, forskellige stillinger og bevægelser, af musklernes udvikling og stadige alsidige brug, af bevægelsernes rette udførelse og nervøse regulation, deres tempo og rytme – men også af deres ubevidste påvirkninger fra vor psykiske tilstand, der bl.a. udløser muskelspændinger.

Menneskets instinktivt rigtige brug af legemet, som vi kan se det hos det lille barn og hos »naturfolk«, stemmer ikke med industrisamfundets brugsformer, anvendte møbler, maskiner m.v. Den enkelte må nu lære og gøre sig til vane at arbejde fysiologisk hensigtsmæssigt. Inventar og produktionsmidler samt arbejdsteknikken må tilsvarende tilrettelægges ergonomisk rigtigt. Ergonomi er kundskab om menneskets arbejdsformer. Unødig anstrengelse og muskeltræthed nedsætter energien til livsudfoldelsen iøvrigt, og de mange klager og lidelser i nakke, ryg, lænd, led og muskler har ofte deres

udspring i ufysiologiske arbejdsformer og -betingelser. Arbejder musklerne ikke »dynamisk« med at bevæge leddene, men »statisk« ved at holde disse i ro, er de så spændte og faste, at blodomløbet mellem muskeltrådene formindskes, og dette ændrer stofskiftet i disse, – men musklen føles træt. Dersom musklen ikke – som ved de veksellende sammentrækninger under dynamisk arbejde – får lov til at forøge blodstrømmen og derunderat restituere sig, bliver den irriteret, stram og »infiltreret«, som man har kaldt det. Derfor må det statiske arbejde begrænses, navnlig ryg-, nakke- og skuldermusklerne i de stående og siddende arbejdsstillinger.

Hverken krop eller benskælet og dets muskler er under menneskeslægten udvikling af den oprejste legemsholdning blevet sat i stand til at kunne indtage denne i så lange perioder og på de måder, som tilværelsen nu har fristet os til eller pålagt os. Det viser sig ved lumbago og diskuslidelser, som vi alle viser tegn på ved 60 års alderen – »tungarbejderne« 10–15 år før. Vi kender, men efterligner ikke de såkaldte naturfolks bløde bevægelser og gang med spillende rygmuskler.

Når arbejdet er uvant eller føles anstrengende, spænder vi let for mange muskler, således også de »modsat-virkende« – vi knuger »krampagtigt« om et redskab, selv en blyant. Mellem de psykiske og de muskulære spændinger er der et nøje samspil. Vor grundstemning og følelser afspejler sig i mimik og gestus, ja, i hele skikkelsen og kropsføringen – medmindre man da har lært at »beherske sig« og at »forstille sig«. Vi undertrykker et følelsesudbrud ved at aflåse kæben og »bide det i sig« – og vi »dirrer af harme«, når vi ikke kan gøre noget

andet, af samme grund. Underbevidst fastlåses mange følelser i muskelkontraktioner.

Vi må lære og selv erfare, hvorledes vi arbejder med færrest mulige overflødige bevægelser og mindst mulig træthed; men her viser også temperamentet sin indflydelse. Nogle virker rolige, nærmest dorse; andre udfører uafledigt nogle bevægelser – vel fordi »pligtarbejdet« i sig selv ellers ikke tilfredsstiller deres »arbejdsbehov«. Trang til gymnastik og sport har vel samme årsag.

Konditallet

For muskelsystemet som en helhed gælder, at dets maksimale ydeevne afhænger navnlig af dets iltforsyning. Denne kræver cirkulation af blodfarvestof, altså en vis blodmængde og »blodprocent« samt et hjerte, der kan transportere blodet hurtigt, d.v.s. udtømmer en vis mængde ved hvert slag, og forøger denne, også når pulsen stiger. Jo større blodmængde, og højere blodprocent og jo større slagvolumen ved en pulsfordobling, des bedre er konditionen.

Selv om man ikke under sit erhvervsarbejde afkræves store muskelydelser, trættes man mindst af et langvarigt svært muskelarbejde, når dette kun svarer til halvdelen af maksimalydelsen ved et kortvarigt arbejde; »konditallet« har således betydning for, om det sædvanlige arbejde giver træthed, og denne »reservekapacitet«, der kun vedligeholdes ved, at hjertet ret regelmæssigt bliver »presset« af musklernes iltkrav, får også betydning i mange sygdomstilfælde.

Menneskets »arbejdsbehov« skyldes således, at det er nødvendigt at vedligeholde hjerte, muskler og led og disses funktioner, helst på et højere niveau end den sædvanlige

livsførelse kræver. Dersom denne ikke giver mulighed herfor, kræves der en bevidst motion som konditionstræning og visse øvelser, der kompenserer for de bevægelser, der ikke udføres under arbejde og i fritiden. Det er navnlig ryg-, ben- og fodmusklerne, som må anvendes mere og bedre, end den moderne livsførelse stiller krav til dem.

Aktion og rekreation

Den rytmiske vekslens er et grundlæggende princip i alle livsprocesser – fra cellekernen til organer som hjerte og lunger og til døgnrytmen i stofskifte og vågenhed. Alle funktioner kræver en afveksling, og denne vil præge ethvert »liv i naturen«. Enhver funktion består nemlig af både aktion og rekreation, og i rytmens »hvilefase« ned-

sættes eller ophører den energiforbrugende nedbrydning, medens de energisamlende og opbyggende processer får overvægten. Under den såkaldte hvile foregår der alligevel meget, nemlig restitutionen.

Bliver et muskelarbejde forceret så meget at tempoet stiger ud over arbejdsvejen pr. tidsenhed, svigter muskelfunktionen, og der kræves nu en længere hvilepause til at opveje de »forsømte« hvilefaser. Det biologisk rigtige er at sprede disse jævnt ved en passende arbejdsrytme. Dette gælder også den samlede ydelse i arbejdstiden, hvis forkortelse uden samtidig formindskelse af ydelsen vil »koste« noget bagefter, træthed på grund af arbejdspresset. Det går ud over fritidsarbejdet.

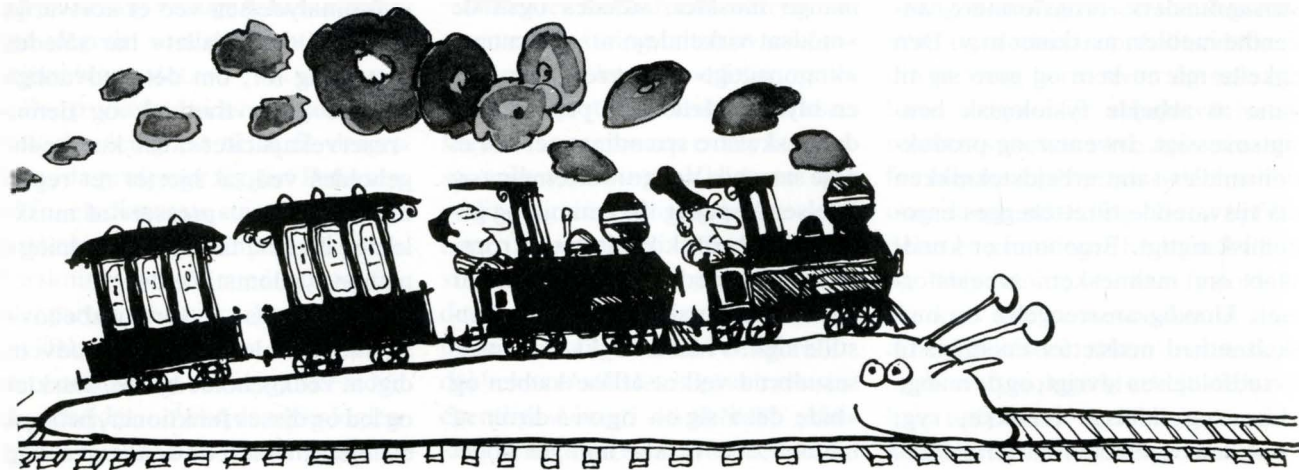
Træthed og anstrengelse refererer både til de enkelte muskelgrup-

per og til den samlede ydelse, hvor de almene følger er de dominerende. En vis »naturlig« træthed er en fordel for at opnå både legemlig og psykisk afslapning, hvile og søvn. Først når musklerne bliver ømme og pirrelige og ikke lader sig afslappe, men forbliver krampagtigt spændte, er der tale om overanstrengelse og overtræthed. Almenbefindet bliver da dårligt, søvnen urolig og psyken irriteret. Denne tilstand kan være svær at skelne fra og misopfattes ofte som rent psykisk forårsaget – af et »stress« som følge af monotoni og »vantrivsel« ved arbejdsbetingelserne. Forholdet er i hvert fald det, at lige som de psykiske forhold påvirker vore legemlige funktioner, har disse også betydning for de psykiske tilstande. De psykologiske og de fysiologiske jobkrav må betragtes under et.

Mens adskillige selvstændige – og mange lønmodtagere – hvert eneste år må have endeløse diskussioner med det lokale skattevæsen om beskattningen af hjem-arbejdssteds-kørsel i egen eller firmaets bil, har ministre ingen problemer i den retning.

– Der er en mangeårig praksis for at ministres kørsel mellem hjem og arbejdssted i tjenestebil ikke beskattes og denne praksis finder jeg rimeligt begrundet i de særlige arbejdsvilkår, ministre arbejder under, fastslår finansminister Anders Andersen.

Sikke' et hus jeg har

Erindring om et første maj-møde

Første gang, tidligere folketingsmand, *Jens Bladt* var til 1. maj-møde, står stadig skarpt i erindringen.

Det var f.eks. den gang fanebærerne i Sønderjylland bar høje sorte silkehatte for at vise respekt for 1. maj-dagen.

1923 – Hand hed Jørgen Jørgensen, blandt arbejdskammeraterne kaldet Jørn Forvalter, eneste fagorganiseret arbejdsmand i mit arbejdshold på ca. 25 mand. Vi stod side om side og læssede tipvogne ved et vejanlæg i Sydals. Jørn havde været aktiv i Sønderjysk Arbejderforening efter afslutningen af 1. verdenskrig, men var nu klar over, at efter genforeningen med Danmark var arbejdernes politiske ståsted Socialdemokratiet. I slutningen af april kom Jørn Forvalter med et forslag om, at vi den 1. maj skulle nedlægge arbejdet og deltage i en maj-demonstration i Sønderborg. De fleste i holdet var positivt indstillet, men ak – da arbejdsformanden fik nys om den planlagte aktion, meddelte han kort og godt, at alle der gik til 1. majfest måtte regne med at blive afskediget. Det medførte, at det kun blev Jørn og undertegnede, der trodsede formandens forbud og tog til Sønderborg for at deltage i majdemonstrationen.

Slogans i guldskrift

Som 79-årig pensionist står denne 1. maj-dag stadig klart i min erindring, fordi den blev min første kontakt med dansk arbejderbevægelse, som gennem et langt liv har givet min tilværelse et meningsfyldt indhold. Dagen kom med solskin fra en skyfri himmel. Jeg kørte på cykel de 15 kilometer til Sønderborg og nåede lige tidsnok til at

kunne slutte mig til den procession på ca. 1000 deltagere, som med et stort hornorkester i spidsen og under vajende røde flag marcherede gennem byens gader.

»Gør din pligt – og kræv din Ret« – Splittet er vi intet – samlet er vi alt«. Det var disse og lignende slogans i guldskrift, som øvede den første påvirkning på mig, der første gang så de røde faner. Der var dog en ting, der ligesom forvirrede mig lidt. Fanebærerne og fanejunkerne bar høje silkehatte. Skulle dette være et spøgefuldt indslag, – eller hvad? Jeg fandt dog ud af, at det skulle symbolisere respekten for arbejderbevægelsens internationale demonstrations- og festdag. Det blev dog afskaffet nogle år senere. Selve maj-mødet blev holdt i ringriderhallen, der blev fyldt til trængsel. Efter sangen: Snart dages det brødre, det lysner i øst, stod der en lille, lidt duknakkert mand på talerstolen. Det var den sjællandske bager, I.P. Nielsen, som Stauning i 1920 sendte til Sønderjylland og som blev valgt som den første socialdemokratiske folketingsmand. Den tale han holdt, gjorde et stærkt indtryk på mig, en tale, der adskilte sig fra det pæne kultiverede ordvalg, som vi var vant til at høre på nationale møder. Her var manden, der havde jordforbindelsen i orden og som blev forstået af hver eneste i den store forsamling. Han svang svøben over arbejdsgivere, som skammelig underbetalte og udbyttede arbejderne, om reaktionære sognekonger, hvis asociale adfærd overfor småkårsfolk stod i skærende modstrid til de store løfter før genforeningen.

Jeg tog hjem fra dette maj-møde, helt klar over, at det var i Socialdemokratiet jeg hørte hjemme og med talsmænd som I.P. Nielsen i spidsen ville vi fattige sønderjyske

arbejdere kunne imødesee en lysere fremtid. I.P. Niensens navn er gennem hans mangeårige indsats indskrevet i grænselandets historie. På sin 70-års fødselsdag i 1943 blev han fejret ved en stor fest i Broager og fuldt fortjent hædret med den kongelige fortjenstmedalje i guld. Lad mig lige tilføje, at Jørn Forvalter og jeg alligevel ikke blev fyret af formanden på arbejdspladsen den næste dag.

Tiden har ændret sig

Fra og med 1923 har jeg deltaget i samtlige 1. maj-møder indtil besættelsesårene, hvor vi måtte indskrænke os til indendørsmøder. I 1931 blev der stiftet en fællesorganisation for Als, som jeg i nogle år havde den ære at være formand for.

Op gennem 30'erne blev maj-festerne afholdt i Augustenborg. I den række af maj-fester husker jeg dog særligt maj-festen i min hjemby Guderup, som vandt meget stor tilslutning. Det var i 1938. Vi havde dengang et 15-mands orkester for Nordals og kunne med hele 2 orkestre gå gennem Guderup. Det var en tradition, at vi hvert år skiftede med en faglig og politisk taler. På denne måde stiftede vi efterhånden bekendtskab med mange af de store navne indenfor arbejderbevægelsen. – Tiden har ændret sig. Det er ikke mere muligt at samle den store tilslutning til maj-festerne. Alt er blevet mere kompliceret. Vi har fået velfærd og mangt og meget er ændret til det bedre i forhold til fortiden. Men vi kan beklage den politiske splittelse i nutiden, hvor egoismen har sat sit præg på udviklingen.

KAPITULATIONSPOLITIK

I DLT nr. 4 – et nummer som mange medlemmer sikkert har ventet sig en del af, grundet overenskomstindgrebet – findes 3 mere eller mindre ret holdningsløse indlæg, samt udtalelser fra Rødby Færge og Padborg, de 2 sidste som en fortsættelse af en kæde af udtalelser fra afdelinger her i bladet.

Lederen ligner i al sin bedrøvelighed og intetsigendehed enhver leder i Aktuelt. Om overenskomstindgrebet følgende svada:

»Om der derved er sket begrænsninger i indkomst, eller mere ville være nået ved en aftale efter en opslidende arbejdskamp er ikke let at bedømme, det kan kun gøres efter et usikkert skøn. Men i dag ville en arbejdskamp have fået umådelige økonomiske konsekvenser. Det er til gengæld frustrerende for fagbevægelsen at skulle underkastes disse lovmæssige indgreb i fri forhandlingsret, selv om det i den aktuelle situation må erkendes, at det ud fra helhedens vurdering, blev til mere end der forventelig kunne være opnået med åben konflikt.«

Det er da bekvemt sagt, og ikke overraskende, det er jo helt LO's linie. LO har hele tiden været tilhænger af den mest bekvemme løsning, også hvis den består i et folketingsindgreb, det havde de jo selv forhandlet om med soc. dem. ministre siden december! Denne bekvemme politiske løsning betyder at fagbevægelsen svækkes som en selvstændig demokratisk organisation, og degraderer sig selv til et ekspeditionskontor, samtidig med at medlemmerne bliver passiviseret. Hvad nu dersom medlemmerne pludselig indser, at disse fagbosser ikke er én krone værd? Alt bliver jo hver gang ordnet – som i Rusland – af en bureaukratisk elite.

Det andet man falder over er skrivelsen fra CO I om aftaleforhandlingerne samt Børge Aanæs' udtalelser til LO-bladet. Der bliver orienteret om forhandlingerne med vor arbejdsgiver Knud Heinesen om vort efterslæb på 4,2 pct. Og i bedste Thorsen-stil siges fra finansministeren et stort NEJ. Og CO's Børge Aanæs tager dette til efterretning! Nogle dage forinden sås han på TV skærmen med sin lille lyserøde knappenål, og da var der ingen slinger, da skulle vi dølenbrølemig ha' vort efterslæb, og dertil samme fremgang som på det private område. Nøjagtig det samme blev sagt på det »faglige« møde, der også blev holdt her i Odense i fritiden efter henstilling fra »toppen«. Hvor er medindflydelsen, hvor er medbestemmelsesretten for det enkelte medlem henne, når en såkaldt topfigur bare kan udtale: »Vi må tage lovgivningsmagtens udspil til efterretning«, er det en by i Rusland? Hvad får medlemmet for sit kontingent? Er det tilfredsstillende bare at betale for ingenting?

Min gode gamle ven Gunnar Rasmussen, i ungdoms vår formand på GB og ikke bange for at gå på barrikaderne, har tilsyneladende fået sin anden ungdom. Godt brølt Gunnar! Men kan du klare det? Der er jo en rum tid til næste valg! Jeg har flere gange i DLT slået til lyd for, at disse altid-til-sig-selv-ragende politikere, får for let spil i vort blad, på en for billig baggrund, så det kan være der sker forandringer nu. Vi skal rigtig gå i »benene« på ham, vi skal ikke lade ham få fred, vi må kræve en indsats for at bedre vore kår. Også selv om du skriver, at det har været uendeligt svært for dig at overtale en organisationsformand til ikke at melde sig ud af partiet! Er formanden da et bedre menneske end det simple medlem?

Nej, Gunnar, der skal næsten ske en revolution, før et menigt folketingsmedlem bruger sin grundlovs-sikrede ret til at følge sin overbevisning, han/hun ved at der ikke er langt ud i kulden dersom partidisciplinen ikke følges, og hvilken medbestemmelsesret har vedkommende, når partitoppen bestemmer at vi f.eks. skal have en S-V-regering – ét stort nul!

Selv om jeg er meget tilfreds med dit indlæg, synes det alligevel lidt mærkeligt at dette har fået bægeret til at flyde over, for der har jo været flere næsten ligeså store sager. F.eks. dyrtidsrøveriet. Dette satte os konstant 300 kr. ned i løn pr. md. Vi – staten – skal indbetale pengene til ATP. Med en trækprocent på 50 skal vi tjene 600 før de 300 er hjemme, og det får vi aldrig i dag. Jeg kender da nogle lokomotivmænd, der er kommet »godt op at køre« ved dette tyveri, og som dårligt har råd til citronvanden til maden. Vi er da også nogle stykker med 30 år på bagen ved DSB og stadig i 13. lrm., der er så lidt husligt indstillet og gammeldags, at vi lader mor blive hjemme, så der kun er den ene indtægt; der skal jo også være tid til lidt snak og en tur i høkassen, selv om vi har de åndssvage arbejdstider.

Var det for resten ikke det – en lønmæssig forbedret stilling – vi bl.a. aktionerede for, der førte til skrivelsen i dit hjem, hjælp din folketingsmand os der for 10 år siden? Men nok om det; du skal i hvert fald få håndslag fra mig på, at så er vi da mindst 2, der ikke er bange for trusler og bøder i kampen for en tålelig tilværelse for lokomotivmanden.

Men lad os så gøre noget ved det inden for længe, for skal der gå 10 år mere, er vi to jo nok ikke længere i de aktives rækker! Skal vi ikke til at

PERSONALIA

droppe lokomotivmanden som tje-
nestemand, så kan vi holde et fag-
ligt møde engang imellem i arbejds-
tiden for at få et bevægeligt lønsy-
stem. Så er der også mulighed for at
endnu flere »højtstående« ikke vil
være i stue med os, de har jo også
deres på det tørre, som det fremgår
af skrivelsen fra Rødby Færge. Det
fortjener afdelingen en stor tak for,
det er første gang man på tryk ser så
klare tal for deres fremgang og vor
tilbagegang.

Som et lille kuriosum skal jeg
fortælle at vore 2 piger var hjemme i
påskan – inden DLT kom. De er
sygeplejersker og vi fik bl.a. en
lønsnak. Den yngste skulle hjem og
arbejde søndag, det havde hun ikke
noget imod for det var 250 kr. ek-
stra ned i foret. Det er sør'me godt
min pige – sagde jeg – nu skal din
gamle far på arbejde 8 timer næste
søndag, det får jeg 90 kr. for; men til
gengæld får jeg den ære at køre
sammen med en togfører en løn-
ramme over mig for han er i 14.

Hendes replik – så må han ha'
større ansvar!

Det tog jeg til efterretning!!!

Od. d. 18.4.1979

Frede Hansen

Forfremmet til lokomotivfører (K) (19. lrm.) pr. 1.3.1979 efter ansøgning

Lokomotivfører (17. lrm.)
I. J. Mortensen, mdt Gb i mdt Gb

Forfremmet til lokomotivfører (17. lrm.) pr. 1.3.1979 efter ansøgning

Lokomotivfører (13. lrm.)
P. Nielsen (Jeppe), mdt Ar i mdt Ar

Forfremmet til lokomotivfører (17. lrm.) pr. 1.4.1979 efter ansøgning

Lokomotivfører (13. lrm.)
J. S. Jakobsen, mdt Es i mdt Es

Forfremmet til lokomotivfører (18. lrm.) pr. 1.4.1979

Lokomotivfører (17. lrm.)
S. A. G. Hermann, mdt Fa i mdt Fa

Forfremmet til lokomotivfører (15. lrm.) pr. 1.4.1979

Lokomotivfører (13. lrm.)
K. Jakobsen, mdt Næ i mdt Næ

Ansæt som lokomotivassistent p. 1.6.1979

W. Engberg, mdt Kh

Ansæt som lokomotivassistent p. 1.4.1979

O. H. Christophersen, mdt Ar

Overgået til anden stilling pr. 1.3.1979

Lokomotivfører (K) til lkm p. (17. lrm.)
J. Lentz, mdt Kh til mdt Gb

Forflyttet 1.6.1979 efter ansøgning

Lokomotivassistent (9. lrm.)
P-E. Bukhave, mdt Gb til mdt Ng

Forflyttet 1.5.1979 efter ansøgning

Lokomotivassistent p. (9. lrm.)
C. F. Skou, mdt Kh til mdt Hg

Afskediget pr. 30.6.1979 p.g.a. svagelighed

Lokomotivfører (17. lrm.)
A. B. Jensen, mdt Gb

Opmærksomhed frabedes

Evt. opmærksomhed i anledning af mit ju-
bilæum frabedes venligst, er bortrejst.
Lkf. K. Hinrichs, Gb.

Evt. opmærksomhed i anledning af mit ju-
bilæum frabedes venligst, er bortrejst.
Lkf. G. Jensen (Riisberg), Es.

Evt. opmærksomhed i anledning af mit ju-
bilæum frabedes venligst.
Lkf. J. Bardino, Ar.

Dødsfald

Lokomotivfører K. T. H. Jakobsen, Fa d.
29.4.1979.

Generalforsamling hos pensionisterne

Landsforeningen af pensionister ved DSB
afholder sin årlige generalforsamling onsdag
den 23. maj kl. 13 i Østergade 30, Århus.
Bestyrelsen

Skovtur i Lanternen

Lanternen afholder skovtur den 19.
maj 1979 på *Beaulieu*, Strandvejen
759, Klampenborg

Menu:

Velkomstdrink
Rejecocktail
Flæskesteg
Abrikostrifli
¾ fl. vin pr. 2 pers.
1 glas Portvin eller Sherry
Kaffe m. småkager
1 glas Cognac eller Likør.
Pris pr. deltager 98,00 kr.
Afgang med bus fra Bernstorffsga-
de 20,
kl. 17.00. Festen slutter kl. 1.00.
Ankomst København kl. ca. 2.00.
Seneste tilmelding den 11. maj
1979.

DSB køber nye diesel- elektriske lokomotiver

DSB har nu indgået kontrakt med lokomotivfabrikken Henschel i Vesttyskland og vognfabrikken Scandia-Randers om levering af 7 diesel-elektriske lokomotiver. Det første af dem leveres i december 1980. Hele den nye serie lokomotiver skal anvendes øst for Storebælt.

En hårdt tiltrængt forøgelse af lokomotivparken er baggrunden for, at DSB bestiller flere diesellokomotiver, selv om der forestår en elektrificering af hovedstrækningerne. Med den nye leverance opnås en forøgelse af de knappe reserver, en aflastning af de ældre lokomotiver.

Kontrakten er udformet således, at ordren inden 5 måneder kan udvides med levering af yderligere 8 lokomotiver i umiddelbar fortsættelse af de første.

Kontrakten med THYSSEN INDUSTRIE AG HENSCHEL og vognfabrikken Scandia-Randers A/S drejer sig om lokomotiver forsynet med 16 cylindrede 3300 HK dieselmotorer af General Motors fabrikat som nøje svarer til de motorer, der er leveret til tidligere MZ-lokomotiver (MZ 1401-1426).

Lokomotivets elektriske sty-

ringssystem og banemotorerne er af ny type, udviklet af Brown Boveri, Mannheim.

Dette system bygger på de seneste elektrotekniske landvindinger på området, hvor bevægelige elektromekaniske enheder (kontraktorer, elvarmegeneratorer, relæer m.v.) i udstrakt grad er erstattet af såkaldt styrede halvledere, der frembyder driftssikre komponenter med ringe vedligeholdelsesbehov. Ved anvendelse af trefasede vekselstrømsbanemotorer (asynkronmotorer) undgås helt de elektriske overslag, som forekommer i de eksisterende jævnstrømsbanemotorer, og som ofte har givet anledning til forsinkelse i driften.

Endvidere er det muligt at opnå større trækraft ved lavere hastigheder og lokomotivet kan bygges ca. 11 tons lettere, således at man med den mindre 16 cylindrede dieselmotor kan opnå praktisk taget samme køretider som med den større 20 cylindrede dieselmotor, der er indbygget i de nyeste MZ-lokomotiver. Ligeledes giver den mindre dieselmotor lavere vedligeholdelsesomkostninger.

Systemet indebærer også at den

elektrodynamiske bremse kan udnyttes bedre end den i dag udnyttes på MZ, hvilket skåner hjul og trykluftbremse. Dette forhold har specielt betydning i den sjællandske regionaltrafik.

Den nye lokomotivtype indebærer således i forhold til eksisterende MZ-lokomotiver en række fordele, såvel på det elektriske som på det mekaniske område.

Lokomotivkasserne er udformede således, at de nøje svarer til formgivningen af de under udvikling værende nye lyntog. Udover at opnå de ovennævnte fordele er formålet med at ændre lokomotivtype på falderebet til indførelse af elektrisk drift at få erfaring med den nye teknologi, som også for elektriske lokomotivers vedkommende ser meget lovende ud.

De nye lokomotiver er yderligere egnet for senere ombygning til elektriske lokomotiver.

Vognfabrikken Scandia-Randers' leverance omfatter bygning af lokomotivkasser og bogier hvilket udgør en arbejdsmæssig andel på 60% af det totale arbejde på den mekaniske opbygning og montage.

fuldt omfang bør føre til en mere rummelig indstilling hos ledelsen, således at man må affinde sig med mere rådhedstjeneste. Dette er formentlig den eneste reelle løsning på problemet.

Når sommerferietiden er overstået går vi sammen med ledelsen i gang med en nøjere analyse af stationeringsbehovene ved det enkelte maskindepot. Ændrede trafikformer og f.eks. udskydelse af Storebæltbroens bygning gør det aktuelt at tage spørgsmålet under behandling. Selv om DSB i øvrigt

arbejder efter rullende 5 års planer finder vi det nødvendigt med en undersøgelse som giver vore folk større sikkerhed for at kunne bevare sit ønskede stationeringssted og dette synspunkt er lettere at opfylde al den stund at trækraften ikke som tidligere har tilknytning til bygningsfaciliteter. Mulighederne for afløsning er ganske anderledes. Uden at komme nærmere ind herpå synes der også at være mulighed for en kombination med vore advancementsforhold.